

til „3“, saa sees det, at det gaaer ud paa at indskrænke den Tid, der foreskrives Brandsfogden at tjene i. Man har meent, at det vilde være for strengt at fordrø en Tjenestetid af 5 Aar, uagtet man ikke har overseet det, der tales for at beholde en Mand, ogsaa efter at han havde faaet tilstrækkelig Svølse, og man har troet, at sidstnævnte Hensyn maatte vige for Hensynet til det Strengt i, at Brandsfogden skal gjøre Tjeneste i fem Aar. Til det af et æret Medlem udenfor Udvalget stillede Forslag, Nummer 72 paa Afstemningslisten, skal jeg blot tillade mig at bemærke, at Udvalget ikke har kunnet gaae ind paa det, saa meget mindre, som den foreslaaede Forandring ikke vilde bevirke, at Sogneforstanderskabet kom til at afgive Erklæring over Brandsfogdens Instrux; det synes, at naar man kun vil sikke sig Sogneforstanderskabets Erklæring for en af Delene, nemlig enten om Grunden til Begjæring om Fri-tagelse eller med Hensyn til Instruxen, maatte man helst foretrække at forlange Erklæring over Forslaget, Instruxen vedkommende. Det Forslag, der findes under Nummer 73 af Udvalget, troer jeg ikke behøver nogen speciel Anbefaling. Det forekommer mig aldeles billigt, og det er i Overensstemmelse med, hvad der i andre lignende Tilfælde er antaget som Regel, nemlig, at den, der har forestaaet en Bestilling i en vis Tid, har Krav paa at være fri for Gjenvalg i saa lang en Tid, som han har fungeret. Det Forslag, som findes under Nr. 74, hvilket gaaer ud paa, at den afgaaende Brandsfoged skal være fritaget for Gjenvalg i 3 Aar, har Udvalget naturligvis ikke kunnet gaae ind paa, naar det holder paa sit Forslag under Nr. 73, og det synes ogsaa urigtigt kun at ville fritage for Gjenvalg i 3 Aar, naar Vedkommende har tjent i længere Tid, maaskee en halv Sines Aar. Dernæst findes der under Nr. 76 et Forslag af et Fleertal i Udvalget, som gaaer ud paa at forskaffe Brandsfogden noget Vederlag for den Tjeneste, han som Brandsfoged yder. Dette Forslag er, saavidt jeg skønner, et af de væsentligste under nærværende Affinit. Det angaaer et af de saa Punkter i nærværende Lov, hvori der skjuler sig et Principspørgsmaal. Der er allerede i Udvalgets Betænkning anført de væsentligste af de

Motiver, der have bevæget en Deel af Udvalget til at fremkomme med dette Forslag, men jeg skal dertil dog endnu føie nogle Ord. Det, som det her især kommer an paa, er, om man skal vedblive som hidtil at kræve store Offre af den Enkelte for desbedre at kunne staae den store Mængde for smaa Offre. Det lader sig ikke nægte, at det er beqvæmest at holde sig til den Enkelte, der, som staaende ene, er let at tvinge, medens det falder ganske anderledes besværligt at gaae ind i Mængden, der alene paa Grund af Massen har større Styrke, er vanskeligere at kue. Men om det derfor er ret og billigt, det er en anden Sag. Fleertallet har antaget, at det ikke er ret og billigt, og er følgelig kommet til den Overbeviisning, at Brandsfogdens Tjeneste ikke bør kræves uden Vederlag, da man med Hensyn til Brandsfogden netop er i det Tilfælde, at man ved at nægte ham Vederlag favoriserer Mængden paa den Enkeltes Bekostning. Brandsfogdens Forretninger ere ubehagelige, besværlige og ansvarfulde. Brandsfogden er i Virkeligheden Brandpolitiets Betjent, ligesom andre Politibetjente ere det almindelige Polities Betjente, og det indsees ikke, hvorfor han mere end disse skal tjene for Intet. Det er et simpelt borgerligt Ombud, sige Mogle, at være Brandsfoged; ja, det kommer an paa, hvad man forestaaer ved et borgerligt Ombud. Et Særkjende paa borgerligt Ombud er blandt Andet det, at det gaaer paa Umgang mellem de vedkommende Beboere. Man vil imidlertid ikke have, at Brandsfogedbestillingen paa denne Maade skal være Ombud; man forbeholder sig Ret til at tage den Mand, man finder tjenligst, og man kommer altsaa dertil, at man vælter hele Byrden paa den Enkelte, uden at han har den Tilfredsstillelse, at det ikke gaaer Andre bedre. Jeg gad vide, hvorledes et Forlangende vilde blive optaget, der gik ud paa, at man, for at indskrænke den kommunale Byrde, f. Ex. i Kjøbstæderne vilde forandre det hidtil Gældende dertil, at man gjorde Bestillingen som Politibetjent, Vægter og deslige til et borgerligt Ombud og sagde, at det at være Politibetjent og Vægter var Byrder, som Ingen burde vægre sig ved at overtage, at det kostede for Meget at lægge Betaling for disse Bestillinger